FOTBAL — Elevii din Tîrgovişte campioni republicani şcolari

MICROINTERVIU

C. Teaşcă — la Cluj

Ieri dimineaţă ne-a vizitat la redacţie antrenorul Constantin Teaşcă.

— *Unde veţi activa în sezonul viitor?*

— La Universitatea Cluj.

— *De ce nu mergeţi mai departe cu Dinamo Bacău?*

— Pentru că mi-a expirat contractul.

— *Şi nu putea fi prelungit?*

— Nu. Pentru că nu m-am bucurat de simpatii la Bacău, în primul rînd din partea conducerii clubului Dinamo din localitate.

— *Aţi mai activat la Cluj şi după cîte ştim „climatul" v-a determinat să plecaţi şi de aici.*

— Da, dar atunci nu am avut contract, eram în... probă. Acum însă, pe lîngă contract, voi avea (sper!) şi puteri depline pentru ca experienţa, pe care am dobîndit-o în ultimii ani ca antrenor, s-o pot valorifica din plin cu talentaţii jucători clujeni.

— *Cînd începeţi lucrul?*

— Vineri conduc primul antrenament la Cluj.

— *Succes!*

(c. m.)

● CIŞTIGATORII AU FOST DESEMNAŢI DE GOLAVERAJ ● CITEVA ELEMENTE TALENTATE, DAR PREA PUŢINE ● FOTBALUL ÎN ŞCOLI, DEPARTE DE CERINŢE ● F.R.F. A „UITAT" DE ACEASTĂ COMPETIŢIE ● ECHIPELE FRUNTAŞE AU FOST DIN PLIN RECOMPENSATE

Finalele campionatelor republicane de fotbal ale liceelor au reunit în această vară la Sinaia (în zilele de 28, 29 şi 30 iunie) patru formaţii, cîştigătoarele etapelor de zonă: *Liceul nr. 27 Bucureşti* — campioana Capitalei, *Liceul nr. 3 Tîrgovişte* — campioana regiunii Ploieşti; *Liceul nr. 1 Caracal* — campioana regiunii Oltenia şi *Liceul din Bozovici* — campioana regiunii Banat (la turneul final trebuiau să participe cinci echipe însă rezultatele zonei de la Suceava au fost anulate dar, despre aceasta în alt material).

Neprezentarea celei de a cincea formaţii a dus la schimbarea datelor de joc şi în loc de 28.VI—2.VII, cu o zi de pauză, turneul final s-a disputat de la 28 la 30.VI, astfel că echipele au trebuit să susţină trei jocuri (un meci: două reprize a 40 de minute) în trei zile consecutive. Acest lucru a solicitat jucătorilor eforturi în plus, influenţînd într-o oarecare măsură comportarea echipelor.

Jocurile s-au caracterizat, mai ales în primele două zile, printr-o luptă dîrză iar răsturnările de scor au făcut ca interesul celor prezenţi să crească. Echipa liceului din Bozovici, de pildă, a fost condusă în meciul cu fotbaliştii din Bucureşti cu 2—0 şi 3—1, dar a egalat în ultimele minute. Bucureştenii au făcut numai „egaluri" şi aceste rezultate au... complicat clasamentul. Tîrgoviştenii au cucerit primul loc abia după ce au înscris al treilea gol în partida cu Bozovici. Toate aceste „neprevăzute" au înviorat competiţia. În schimb capitolul „tehnică-tactică" a fost nemulţumitor. Facem această afirmaţie ţinînd seama şi de faptul că în rîndurile echipelor evoluau jucători în vîrstă de 17—19 ani şi chiar 20! Unii dintre ei s-au comportat ca nişte începători: nu ştiau să pună un stop, să paseze, degajau la întîmplare. Şi cîteva elemente s-au ridicat totuşi peste nivelul general: *D. Crăciunescu* (19 ani, înaintaş central, autorul unui splendid gol din lovitură liberă de la 20 de m) şi *G. Baicu* (fundaş de margine, 19 ani), de la liceul din Tîrgovişte, *Al. Alexandru* (fundaş central, 17 ani) şi *I. Matei* (înaintaş central 18 ani), liceul din Caracal; bucureştenii *E. Popescu* (fundaş central, 17 ani), *I. Rădulescu* (mijlocaş, 17 ani), *P. Bololoi* (18 ani, mijlocaş, dar cam dur) şi *N. Gherman* (17 ani, fundaş central) de la echipa din Bozovici. Mulţi dintre ei joacă însă în formaţiile de juniori ale unor cluburi sau asociaţii (Crăciunescu joacă la Metalul Tîrgovişte, E. Popescu la Dinamo Bucureşti, la juniori) alţii la echipe din campionatul regional (cei din Caracal).

După cum ne declarau antrenorii şi profesorii de educaţie fizică prezenţi şi la „zone", întrecerile au lăsat de dorit din multe puncte de vedere. Astfel, oraşe mari nu au fost reprezentate în etapele finale fiindcă liceele respective s-au prezentat foarte slab. Se vede treaba că în şcoli (nu e un lucru nou) pregătirea echipelor de fotbal se face încă în condiţii vitrege. Conducerile multor licee nu prea sprijină dezvoltarea acestui sport, echipele, pe unde s-a reuşit să se alcătuiască, nu au terenuri proprii pentru antrenamente iar chiriile la stadioanele din localităţi sînt destul de mari. Aceasta este o primă explicaţie a nivelului scăzut al multor echipe. Iată şi altele:

La finale au fost prezente echipele din Tîrgovişte, Caracal şi Bozovici care au reprezentat regiunile Ploieşti, Oltenia şi, respectiv, Banat. Liceul din Bozovici are cîteva clase. Ne punem pe bună dreptate întrebarea: cum a fost posibil ca licee mari cum sînt cele din Timişoara, Arad, Craiova, Ploieşti, Tg. Mureş, Constanţa sau Piteşti să nu poată forma echipe capabile să ajungă în fazele superioare ale competiţiei şcolare? Din mii de elevi care învaţă aici, profesorii, cu chiu cu vai, au reuşit să... încropească o echipă cu care să se prezinte în etapa pe oraş sau pe regiune.

La Sinaia s-a desfăşurat finala campionatului republican şcolar de fotbal. F.R. Fotbal a fost reprezentată doar de tov. G. Ardeleanu, activist voluntar, membru al comisiei centrale de juniori. Nici picior de antrenor pe la teren. Este lesne de înţeles interesul pe care l-a manifestat forul de specialitate pentru această competiţie de unde se pot ridica viitorii componenţi ai loturilor din categoriile A şi B. Era firesc ca federaţia, mai ales în condiţiile fotbalului nostru de azi, să nu stea pasivă, să nu privească cu atita răceală această competiţie.

● Ministerul Învăţămîntului a acordat echipelor clasate pe primele trei locuri o cupă, tricourile şi medaliile de campioni (pentru locul I), medalii şi diplome (pentru locurile II şi III) şi frumoase premii în obiecte — ceasuri de mînă şi stilouri. Felicitări!

★

Sperăm că următoarea ediţie a campionatului de fotbal al liceelor ne va prilejui mai multe constatări îmbucurătoare. Aşteptăm să urmărim echipe bine pregătite, instruite în adevăratul sens al cuvîntului şi meciuri de valoarea unui campionat republican de juniori. Sînt licee cu o veche tradiţie în acest sport şi ale căror echipe au dat cu ani în urmă mulţi jucători de valoare.

CONSTANTIN ALEXE

REZULTATE, CLASAMENTUL FINAL, FORMAŢIA CAMPIONILOR

ETAPA I: Liceul 27 Buc. — Liceul 3 Tîrgovişte 1—1 (0—1), Liceul 1 Caracal — Liceul Bozovici 2—1 (2—1); ETAPA A II-A: Caracal — Tîrgovişte 1—1 (0—1), Bucureşti — Bozovici 3—3 (1—0); ETAPA A III-A: Bucureşti — Caracal 0—0, Tîrgovişte — Bozovici 3—0 (1—0).

Clasamentul final

1.	Liceul nr. 3 Tîrgovişte (antrenor prof. V. Torje)	3	1	2	0	5—2	4
2.	Liceul nr. 1 Caracal (antrenor prof. I. Pîrvulescu)	3	1	2	0	3—2	4
3.	Liceul nr. 27 Buc. (antrenor prof. I. Balog)	3	0	3	0	4—4	3
4.	Liceul Bozovici (antrenori prof. I. Craia şi S. Blidariu)	3	0	1	2	4—8	1

— Jocurile au fost bine conduse de I. Doncea, A. Butuman şi C. Jujatu (toţi din Bucureşti).

— Iată-i pe componenţii echipei campioane: **M. Uxa, C. Petrescu, Gh. Mihai, C. Baicu, Gh. Radu, D. Crăciunescu, A. Ungureanu, V. Tone, V. Ion, M. Trifan, L. Negoescu, V. Pantelin, I. Anghel, V. Dinu.**

Selecţia, disciplina, echilibrul perfect între drepturi şi obligaţii — condiţii esenţiale în progresul fotbalului(*)

Jocul de fotbal a luat în ţara noastră un mare avînt în ultima vreme. Din zi în zi tot mai mulţi oameni de diferite ocupaţii şi funcţii se interesează, discută, rezolvă într-un fel sau altul problemele legate de fotbal. Cu toate acestea, nivelul fotbalului din ţara noastră, desfăşurarea campionatelor interne, rezultatele obţinute de echipele noastre de club şi reprezentative, în loc să crească, lasă de dorit, ceea ce denotă că nu se lucrează încă eficient. Cauze? Sînt multe. Unele mai mari, altele mai mici, iar toate împreună concură la stagnarea, la regresul fotbalului nostru, în ciuda marilor eforturi care se fac, fie de ordin organizatoric, moral sau material.

Jucătorii noştri, pe lîngă o incompletă instruire la nivelul cerinţelor internaţionale, dau dovadă de multă indisciplină, datorită faptului că li se oferă prea multă libertate, iar ei abuzează de aceasta după cum interesele lor le dictează la un moment dat, fără însă a avea responsabilitatea cerută în fiecare împrejurare în parte. A sosit, credem, timpul ca aceste activităţi să nu se mai suprapună una alteia, a venit vremea să se aplice cu stricteţe clasificarea sportivă în fotbal şi în funcţie de ea şi de categoria echipelor respective din care fac parte jucătorii, să se ofere, diferenţiat pe jucător şi egal pentru toate echipele din cadrul aceleiaşi categorii, condiţiile necesare practicării fotbalului la un nivel cît mai înalt.

În privinţa responsabilităţii personale, considerăm că astăzi, după mai bine de 20 de ani de muncă educativă, ar fi timpul ca cei ajunşi la majorat să fie apţi de a se conduce singuri şi de a răspunde de faptele lor, într-un mod mai pregnant. De aceea considerăm că pe lîngă metodele de convingere, actualul sistem de penalizări al F.R.F.-ului nu mai corespunde realităţilor. Este de-a dreptul de neînţeles de ce greşelile unui conducător în ceea ce priveşte slaba organizare a unui joc să ducă la suspendarea terenului, pedepsind prin această măsură nu individul, care a fost factorul determinant, ci colectivul.

În privinţa jucătorului, aspectul apare şi mai evident. În timpul jocului fotbalistul poate avea diferite abateri de la regulament sau de la disciplina sportivă, lucru care duce la eliminarea lui. Prin acest procedeu jucătorul, individul, plăteşte destul de puţin, dar suferă în schimb foarte mult, momentan şi în viitor, colectivul, colegii de echipă, antrenorii şi conducătorii, deoarece echipa se descompletează prin suspendarea jucătorului respectiv pentru cîteva etape.

Pentru a întări responsabilitatea personală, pentru o mai bună orientare a individului în colectiv, precum şi pentru întărirea autocontrolului şi autoeducării este necesar, credem noi, ca în actualul sistem de penalizări să fie introdusă penalizarea individuală, pentru greşeli personale. Ar face excepţie de la acest lucru copiii şi juniorii (a căror educaţie este în curs de formare), la care se poate menţine actualul sistem disciplinar-educativ.

În privinţa condiţiilor de funcţionare a echipelor în cadrul aceleiaşi categorii, considerăm că ele sînt nejuste, aceste condiţii variind nu în funcţie de valoarea echipei sau de nivelul competiţiei, ci în raport cu gradul de importanţă a unităţii tutelare (minister, departament, uzină, institut de învăţămînt superior, sau unitate militară), lucru ce influenţează negativ activitatea echipelor respective din punct de vedere fotbalistic. La fel, numărul mare de echipe militare şi studenţeşti, în categoria A, creează diferenţieri foarte mari, dezechilibru chiar între echipele participante la competiţii. În nici o altă ţară din lume nu există această situaţie, iar pentru campionatul viitor, prin promovarea în categoria A a încă două echipe militare (Dinamo Bacău şi A.S.A. Tg. Mureş) numărul acestora va creşte la 5, lucru ce este în flagrantă contradicţie cu raportul dintre militari şi nemilitari, existent în ţara noastră.

Munca de formare a jucătorilor de performanţă are trei aspecte: a) creşterea şi pregătirea copiilor şi juniorilor, b) selecţionarea jucătorilor cu posibilităţi de dezvoltare şi promovarea lor în echipe de categorii superioare, c) pregătirea propriu-zisă a jucătorilor şi echipelor de seniori de diferite categorii.

Dintre toate aceste aspecte, fotbalul nostru nu beneficiază decît de ultimul, deoarece primele două sînt slab dezvoltate. Numărul mic de copii şi juniori existenţi la ora actuală, felul în care ei activează şi se pregătesc, fac ca greutăţile ce stau în calea dezvoltării fotbalului să fie din ce în ce mai mari, privite prin prisma perspectivei de viitor. Acest neajuns important ar putea fi înlăturat prin înfiinţarea de centre de juniori în toate marile oraşe şi înzestrarea acestor centre cu materialele necesare învăţării (aparatură, mingi, ghete, terenuri mai mici etc.), prin încadrarea acestor centre cu cei mai buni antrenori, foşti jucători (dar nu numai acesta să fie singurul criteriu) care au calităţi pentru munca cu copiii şi juniorii, printr-o selecţie şi instruire metodică uniformă, prin introducerea fotbalului în şcoli, în clasele V—VIII (ciclul II) cît şi prin deschiderea porţilor tuturor terenurilor de antrenament din ţară, la orice oră din zi, şi înzestrarea lor cu materiale corespunzătoare pentru ca toţi copiii să poată juca fotbal atunci cînd au plăcerea şi timpul liber necesar pentru acest lucru.

Prin măsurile amintite s-ar realiza inocularea gustului pentru fotbal, dezvoltarea gustului şi practicarea jocului într-un cadru mai organizat şi permanent (fără să dăuneze învăţămîntului).

În privinţa selecţiei, antrenorii nu-şi pot îndeplini această importantă latură a muncii lor din cauza sistemului de transferări, care este aproape inexistent şi care are ca obligativitate dezlegarea vechiului colectiv. Se pune întrebarea: cine dă dezlegare pentru un jucător bun? Nimeni! Oare nu sînt opriţi şi prin acest sistem de transferări, precum şi prin alte mijloace, jucătorii buni şi de perspectivă în evoluţia lor normală de promovare de jos în sus? (beneficiază de aceste posibilităţi de selecţie numai echipele militare şi studenţeşti, care prin incorporările şi încadrările anuale îşi întăresc peste regulament efectivele de jucători).

Pentru rezolvarea acestui lucru de importanţă primordială — selecţia, promovarea — credem că ar fi necesară fixarea unei perioade de transferări de 30 de zile la sfîrşitul fiecărui campionat, perioadă divizată în trei decade, precum şi o perioadă mai mică de 10 zile în ultima lună a turului campionatului. În perioada mare, în primele 10 zile, fiecare echipă de categorie A să aibă dreptul să transfere 3 jucători de jos în sus, fără dezlegare. În a doua decadă cele de categoria B, iar în a treia decadă toate celelalte echipe. Transferările să se efectueze numai de jos în sus, în cadrul regiunilor, cu obligativitatea de despăgubire materială (materiale sportive, echipamente, jocuri amicale etc.) pentru instruirea şi prepararea jucătorului de către echipa de categorie inferioară.

În perioada mică s-ar da posibilitate jucătorilor care eventual n-au fost folosiţi să se întoarcă la echipele de unde au venit. Transferările în cadrul aceleiaşi categorii, precum şi cele interregionale să se aprobe numai în cazuri excepţionale, anual şi numai cu dezlegare. Transferările de sus în jos să se efectueze numai în cadrul regiunilor şi numai pînă la o anumită vîrstă, de exemplu 25 de ani.

În acest fel s-ar asigura o evoluţie generală a jucătorilor de jos în sus, în spiritul promovării, întărindu-se consistent categoriile superioare şi în special cele de performanţă.

Faţă de marile cerinţe ale fotbalului de performanţă este absolut necesar ca printre alte măsuri de primă importanţă să se asigure jucătorilor noştri condiţii, în funcţie de valoare şi randament, de clasificarea lor sportivă, lucru ce ar aduce după sine atît disciplina cît şi responsabilitatea cuvenită, iar echipelor condiţii şi drepturi absolut egale, în funcţie de categoria în care activează. Totodată primenirea anuală a loturilor de jucători, promovarea de jos în sus, selecţia — această condiţie importantă a obţinerii calităţii — să fie asigurată fără întîrziere.

Rezolvarea acestor cerinţe, la timp util, va contribui în mod eficient la dezvoltarea fotbalului, la apropierea lui de cerinţele internaţionale.

NICOLAE DUMITRESCU
maestru al sportului
antrenor la U.T.A.

**) Articolul este reprodus din ziarul arădan „Flacăra roşie". Deşi redacţia noastră păstrează rezerve asupra unora dintre ideile exprimate de autor, considerăm că publicarea articolului este utilă pentru cei care caută la ora actuală soluţii în vederea redresării fotbalului românesc.*

De altfel, în legătură cu transferările, regulamentul publicat în ziarul nostru de ieri a rezolvat această problemă.

În competiţiile europene:

Nu se mai joacă al treilea meci!

În şedinţa de ieri, de la Geneva, a U.E.F.A., tragerile la sorţi în competiţiile europene de fotbal, „Cupa campionilor europeni" şi „Cupa Cupelor" pe 1967—1968, s-au făcut după o nouă formulă. În scopul evitării unor întîlniri care ar fi dus la eliminarea unor formaţii valoroase chiar în primul tur, comisia de organizare a hotărît alegerea a 10 echipe drept cap de serie, şi anume: Celtic Glasgow, Real Madrid, Benfica Lisabona, Manchester United, Rapid Viena, Vasas Budapesta, Eintracht Braunschweig, St. Etienne, Juventus Torino şi Sarajevo. Totuşi, nu s-au putut evita cîteva partide între echipe de primă forţă ca, de pildă, Celtic Glasgow — Dinamo Kiev sau Glentoran Belfast — Benfica Lisabona.

În privinţa calificării pentru turul al doilea s-a hotărît ca, în caz de egalitate după două meciuri, să nu se mai dispute, ca pînă acum, un al treilea joc. **Decid golurile marcate în deplasare şi care sînt socotite dublu în cazul în care există egalitate perfectă nu numai la puncte, ci şi la golurile marcate.** Dacă egalitatea persistă, al doilea meci se va prelungi cu două reprize a cîte 15 minute. Dacă şi în continuare egalitatea se menţine, se va apela la tragerile la sorţi.

În pag. a IV-a: programul „Cupei campionilor europeni" şi „Cupei cupelor".